

Міністерство освіти і науки України
Красноокнянське відділення Державного навчального закладу
„ Фрунзівський професійний ліцей “

Методична розробка

з предмету „Технологія виготовлення одягу “

Тема програми: „Ручні роботи “

Тема уроку: „ Термінологія ручних робіт “

Розробка викладача

Л.А.Самбурської

*Розглянуто і погоджено
на засіданні методичної комісії
протокол № ____ від _____
Голова МК _____*

*сmt Красні Окни
2014 рік*

Анотація

У розробці уроку з предмету „ Технологія виготовлення одягу “ на тему „ Термінологія ручних робіт “ розглянуто етапи створення одягу, значення з’єднання деталей вручну за допомогою ручних стібків і строчок та призначення ручних стібків. Детально розкрита термінологія, яка застосовується кравцями при виконанні ручних робіт.

Учні мають ознайомитись та оволодіти знаннями з термінології при виконанні ручних робіт, пригадати правила виконання ручних робіт та правила охорони праці при виконанні ручних операцій.

Ефективність засвоєння матеріалу з теми „ Термінологія ручних робіт “ підвищується завдяки супроводу мультимедійної презентації.

Усі розглянуті питання з теми „ Термінологія ручних робіт “ мають показати готовність учнів до застосування одержаних знань для кращої діяльності на уроках виробничого навчання.

**Теоретичні дані
(Опорно-довідковий конспект)**

План

1. Етапи створення одягу.
2. З'єднання деталей вручну за допомогою стібків і строчок.
3. Способи виконання та призначення ручних стібків.
4. Термінологія, яка застосовується кравцями при виконанні ручних робіт.

1. Етапи створення одягу. (слайд 6)

Шиття - це скріплення деталей з тканини за допомогою голки і нитки. Це було одне з перших умінь, розвинених людиною.

Давні люди надягали на себе шкіри тварин і все, що потрапляло під руку: кору, листя, соломку, пір'я, - перетворювали на одяг. Для людей одяг мав і магичні властивості. Загортаючись в певну шкіру, людина хотіла відігнати від себе злих духів. Під час льодовикового періоду людей зігрівали шкіри забитих тварин. Саме в цей час люди навчилися поєднувати шкіри. У них протикали отвори, через які протягували смужки шкіри або сухожилля тварин. Шматки шкіри чи хутра давні люди зв'язували один з одним так, щоб цей одяг тримався на тілі.

Пізніше людина навчилася скручувати вовну і волокна рослин в довгі нитки. Єгиптяни ткали легкий матеріал з льону та бавовни, які росли в долині річки Ніл. До винаходу голки це була просто тканина, яку обгортали навколо тіла.

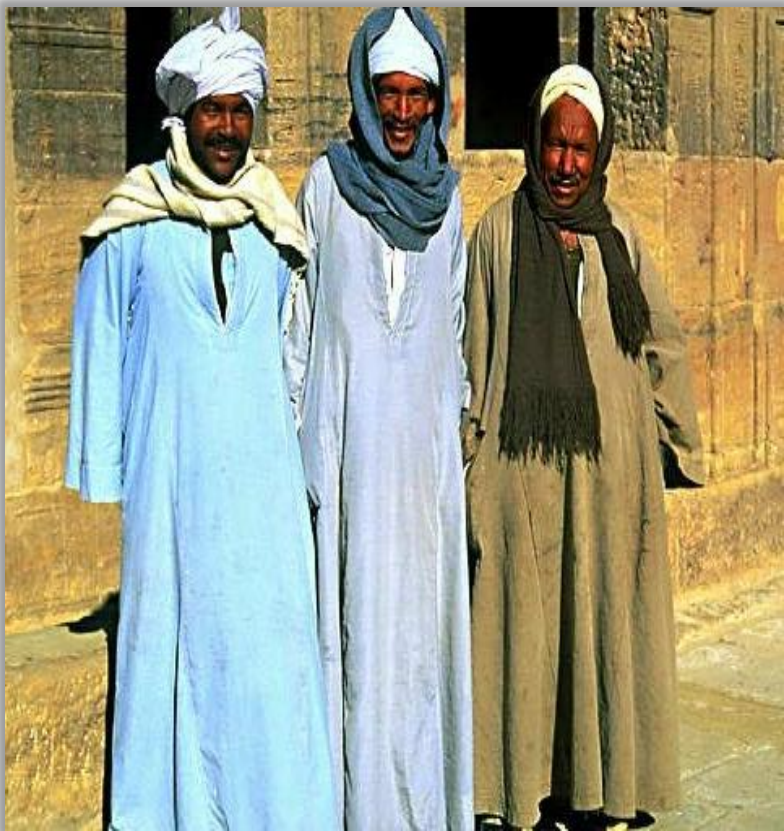
З розвитком цивілізації людині знадобилося з'єднувати тканини між собою, і вона придумала голку і нитку. Більше трьох тисяч років тому індуси вже знали, як різати, підганяти за розмірами і шити те, що ми зараз називаємо одягом, а в Стародавньому Єгипті люди вміли не тільки зшивати тканини, але і прекрасно вишивали.

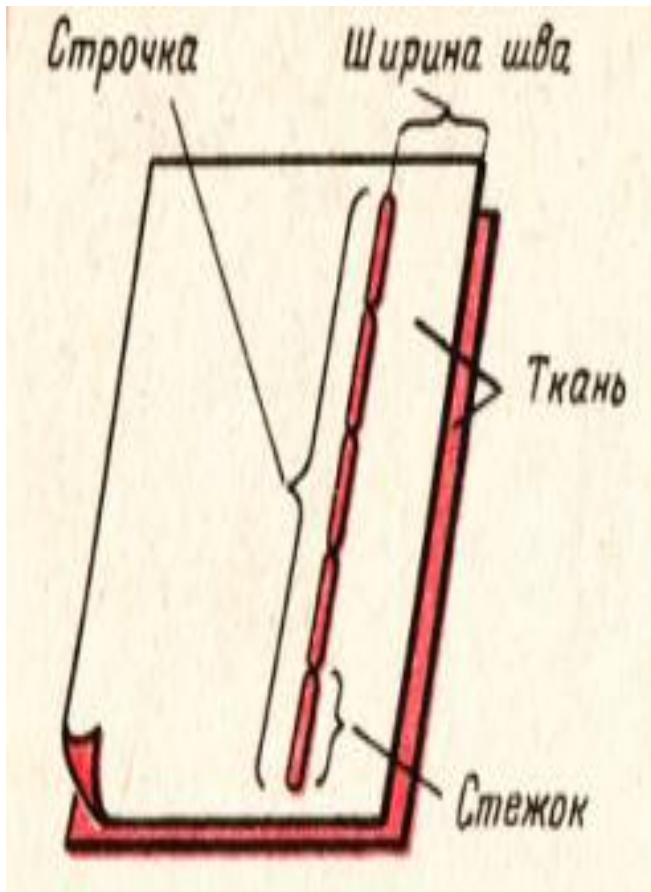
(слайд 7)

У середні віки одяг був дуже простий . Його шили з двох деталей. Пізніше , коли цього вимагала мода , в одязі стали робити багато всяких швів. Шили складні і дуже красиві костюми та сукні вручну. Саме тоді люди стали придумувати і виконувати різноманітні ручні шви.

2. З'єднання деталей вручну за допомогою стібків і строчок.

(слайд 8)

При пошитті виробів в ательє або вдома у процесі виготовлення того чи іншого виробу ряд робіт виконують ручними стібками. Ручні стібки застосовуються для тимчасового або постійного з'єднання деталей виробу, при підготовці виробу до примірки і подальшого виконання машинних робіт. Деталі з'єднують між собою вручну за допомогою ниткових стібків і строчок .
Стібок - це закінчене переплетення ниток, отримане між двома проколами тканини голкою.
Строчка - це ряд повторюваних однорідних стібків на тканині.
Шов - це ниткове з'єднання деталей.
Ширина шва - відстань від зрізу деталі до строчки.

3. Виконання та призначення ручних стібків. (слайд 9)

За **способом виконання** стібки поділяються на ручні та машинні , а за **призначенням**- на з'єднувальні та оздоблювальні .

Використовують такі види ручних стібків:прямі, косі, хрестоподібні, петлеподібні, спеціальні і петельні.

Прямі стібки найчастіше застосовуються при виготовленні одягу і завжди є тимчасовими. **(слайд 10)**

Прямі стібки утворюють зметувальні, наметувальні, заметувальні, виметувальні, копіювальні та зборкоутворюючі строчки.

Ручні стібки та строчки

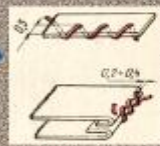

Строчки тимчасового призначення

Стібки	Строчки	Графічне зображення
Прямі стібки	Зметувальні	
	Копіювальні	

Косі стібки (відрізняються від прямих по їх розміщенню на тканині. Якщо прокладаючи прямі стібки ми не виконуємо ніяких відхилень від прямої лінії, проколюючи тканину голкою, то при виконанні косих стібків ці відхилення обов'язкові на лицьовій або виворітній стороні деталі. (слайд 11)

Косі стібки застосовуються при виготовленні верхнього одягу (сукні, жакети, піджаки, пальто). Косими стібками виконують строчки як тимчасового, так і постійного призначення. До строчок тимчасового призначення відносять наметувальні і виметувальні, а до строчок постійного призначення — обметувальні, підшивальні, стобальні і строчки для непомітного з'єднання деталей, в основному при ремонті одягу.

Строчки постійного призначення

Косі стібки	Обметувальні	
	Підшивальні	
Петлеподібні стібки	Зшивні	
Петельні стібки	Обметувальні	

Хрестоподібні стібки (ще їх називають „козлик“) (слайд 12) відрізняються від інших стібків тим, що утворюються перехрещуванням ниток. Такими стібками виконують підшивальні і оздоблювальні строчки, закріплюють зрізи, щоб запобігти їх обсипанню у виробі верхнього одягу. У зв'язку з тим, що строчки із хрестоподібних стібків виходять відкритими, то нитки здатні швидко перетиратися. Тому для підшивальних операцій вони застосовуються тільки зрідка. Найчастіше

хрестоподібні стібки виконують оздоблювальну роль при виготовленні дитячого одягу та суконь.

Строчки петлеподібних стібків утворюють найбільш міцні еластичні з'єднання деталей. Ними виконують підшивальні, спушні і розміточні роботи, а також закріплюють кінці строчок.

Спеціальні стібки для оздоблювальних робіт застосовуються для пришивання гудзиків двох видів: для застібання і для оздоблення, а також металевих кнопок, гачків, петель.

Петельні стібки застосовуються для обметування прорізних петель вручну, а також для запобігання обсипанню зрізів деталей.

4. Термінологія, яка застосовується кравцями при виконанні ручних робіт.

Отже, ми засвоїли, що виконуючи ручні роботи кравці використовують різні види ручних стібків. Ви добре знаєте, що при пошитті одягу використовуються різні за розміром деталі, різні за виглядом та за своїм призначенням. Ми можемо з'єднувати велику деталь з меншою, наприклад рукав з манжетою, і ця операція буде мати свою назву; можемо з'єднувати комір з горловиною, або рукав з проймою виробу, це буде інша операція, яка також матиме свою назву і своє визначення (або термін).

При пошитті одягу кравці користуються спеціальними термінами, знаючи які майстер чітко, правильно і раціонально зможе виконати ті, чи інші ручні роботи.

Швейна термінологія для кравців — це як для хіміка таблиця Менделєєва, а для математика — таблиця множення. **(слайд 13)**

Швейна термінологія — це мова, на якій ми з вами, як професіонали, будемо спілкуватися на протязі нашої спільної роботи , протягом усього періоду навчання. Намагайтеся бути зараз дуже уважними. Перед вами таблиця, слідкуйте по ній, для того, щоб вам легше було орієнтуватися в поясненні основних термінів і звертайте увагу на приклади застосування.

При виконанні ручних робіт застосовують ось таку термінологію:

Додатковий матеріал.

Ножиці.

Перші ножиці винайдені півтори тисячі років до нашої ери. Найстаріші ножиці в Східній Європі знайдені під Смоленськом , в Гнездово . За складом матеріалу , з якого вони були виготовлені , вчені визначили , що ними працював чинбар X ст .(Ремісник, який чинить, обробляє шкіри).

На Русі ножиці робили кустарі , які займалися виготовленням ножів. Матеріалом для виготовлення ножиць служило залізо , сталь , іноді навіть срібло , покрите позолотою. Деякі майстри -виробники давали волю фантазії : з-під їхніх рук виходила дивовижна птиця з дзьобом , який різав тканину. Це були справжні художники , які перетворювали простий робочий інструмент на витвір мистецтва . Іноді прикрас на ножицях було так багато , що це ускладнювало користування інструментом , і вони залишалися чисто декоративним предметом . Наприклад , так вийшло з ножицями , кільця яких були повиті металевими виноградними лозами з китицями винограду.

Існує безліч різновидів цього найдавнішого ріжучого інструменту. У ножиць є своя « спеціалізація » : для шкіряників , перукарів , лікарів, кравців ... Розрізняються вони за розміром - від маленьких для манікюру до величезних для розрізання автомобілів. Створені електричні ножиці , які ріжуть товсту шкіру , гуму , лінолеум , пластик зі швидкістю 20 метрів на хвилину.

Найдосконаліші - лазерні ножиці , їх використовують на швейних підприємствах . Електронна обчислювальна машина складає і відтворює на екрані викрійки одягу будь-якого фасону , придуманого модельєрами . Оператор- розкрійник вносить в ці викрійки за допомогою світлового олівця остаточні зміни , і лазерні ножиці автоматично розрізають тканину за цими викрійками .

Гудзик .

До появи гудзиків навіть верхній одяг одягали через голову. В Європу гудзики завезли з Туреччини близько 900 років тому. Модні були великі гудзики діаметром кілька сантиметрів. У гудзики вставляли портрети , квіти , метеликів і покривали склом. Також гудзики робили з перлів , дерева , перламутру , кістки , рогу , шкіри та дорогоцінного каміння . Їх пришивали на одяг сотнями - уже не для зручності , а для краси.

Праска .

У стародавні часи до появи прасок на Україні, Русі , а також в Середній і Північній Європі користувалися дерев'яним пресом для розпрямлення тканини після прання.

Потім з'явилася дерев'яна каталка , на яку намотували білизну, потім прокочували по дошці кілька разів.

У XIV в . Почали застосовувати дерев'яну прасувальних машину. Вона приводилася в дію зубчастим колесом вручну або кінним коміром і мала дерев'яні валики , що

рухаються по дошці.

Перша праска з'явилася на початку XVI в. Вона являв собою великий, важкий корпус, зроблений з латуні, сталі або чавуну, з широкою відполірованою нижньою поверхнею і дерев'яною ручкою. Нагрівали такі праски на плиті, або розпеченим залізом, або вугіллям, які закладали всередину корпусу. Манжети і деякі інші речі прасували за допомогою спеціального пристосування з латуні у формі дзвону, усередині якого знаходилося розпечене залізо. Вироби з тонких тканин прасували скляним циліндром, яким розпрямляли їх до видалення всіх дрібних складок. Н протязом трьох наступних століть конструкція праски змінювалася незначно, поліпшувалася якість і зростала швидкість роботи.

Істотним досягненням початку XX ст. вважається створення електричної праски, не залежної від зовнішнього нагрівача, обов'язковим елементом якої став терморегулятор. Потім почали застосовувати пристрої для зволоження тканин при прасуванні; традиційну чавунну підошву змінила легша алюмінієва або з антипригарним покриттям; корпус і ручки стали виготовляти з жаростійких пластмас. Це основні характеристики сучасної побутової електропраски.

Розгорнутий план уроку

Тема програми: „**РУЧНІ РОБОТИ**“

Тема уроку: „**Термінологія ручних робіт**“

Мета: ознайомитись та оволодіти знаннями з термінології при виконанні ручних робіт, забезпечити засвоєння правил виконання ручних робіт та правил охорони праці при виконанні ручних операцій; формувати інтерес до обраної професії; удосконалювати естетичні смаки, розвивати творчі здібності особистості.

Обладнання та матеріали: ручні кравецькі інструменти, ПК, проектор, зразки ручних строчок, підручники „ Технологія виготовлення жіночого одягу “, друковані робочі зошити, плакат, малюнки.

Фахові поняття і терміни: технологія виготовлення одягу, стібок, строчка, довжина стібка, шов, ширина шва, термінологія ручних робіт.

Тип уроку: комбінований.

Структура уроку

I.	Організаційний етап.....	1-2 хв
II.	Актуалізація опорних знань учнів	2-3 хв
III.	Вивчення нового матеріалу	20-25 хв
	1. Етапи створення одягу.	
	2. З'єднування деталей вручну за допомогою стібків і строчок.	
	3. Способи виконання та призначення ручних стібків.	
	4. Термінологія, яка застосовується кравцями при виконанні ручних робіт.	
IV.	Узагальнення і систематизація знань учнів.....	10-15 хв
V.	Підведення підсумків уроку	2-3 хв
VI.	Домашнє завдання	1-2 хв

Хід уроку

I. Організаційний етап.(слайд 1)

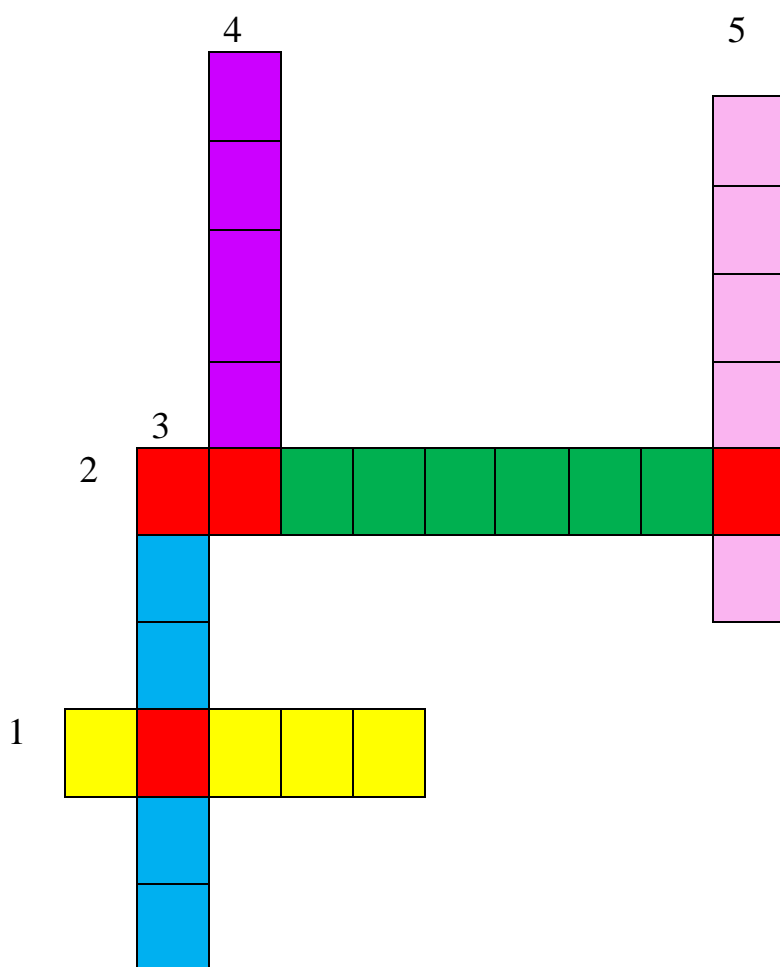
- Привітання
- Перевірка присутніх на уроці
- Перевірка готовності до уроку
- Повідомлення теми і мети уроку.(слайд 2)

II.Актуалізація опорних знань учнів.

Для того, щоб упевнено крокувати до нової теми уроку, вам необхідно пригадати те, що ви вже вивчили.

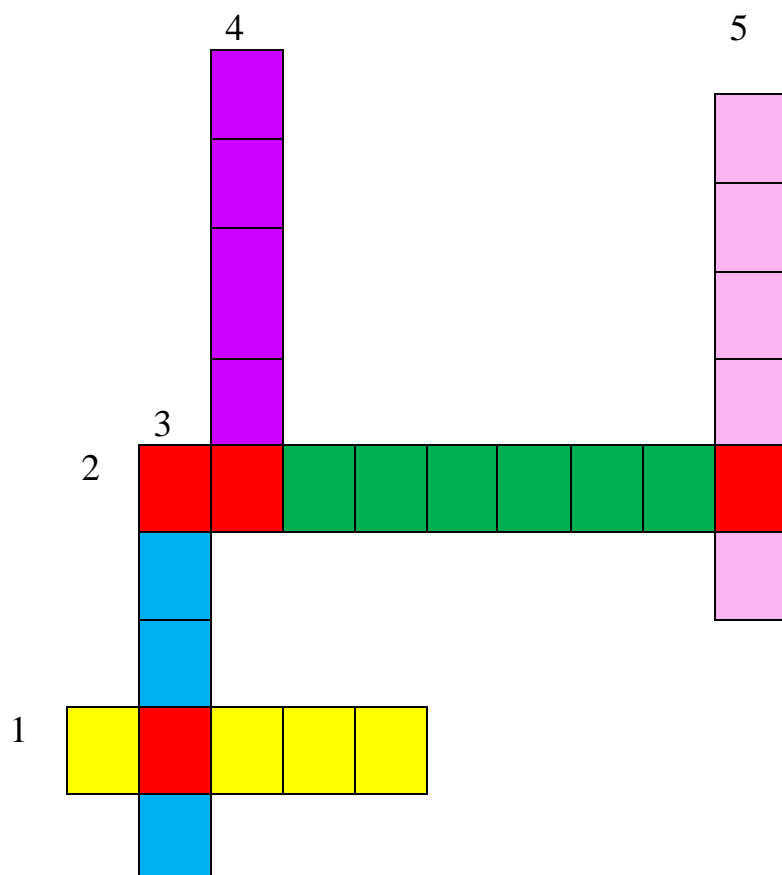
- *Пропоную до вашої уваги невеличкий кросворд.(слайд 3)*

Кросворд „Інструменти“

1. Лінива кравчиня, якщо довга
2. Із цього цеберка не можна води напиться.
3. Два кільця, два кінці – посередині гвоздик.
4. Гостра, довга, однуха – усім кравчиням помічниця.
5. Іде пароплав, то назад, то вперед, а за ним тільки гладь – ні хвильки не видать.

Кросворд „Инструменти“

• **Наступне завдання: тести. (слайд 4)**

- **оберіть правильний, на ваш погляд, варіант відповіді:**

1. Яким повинен бути спецодяг кравчині?

- а) халат;
- б) халат, косинка, взуття;
- в) фартух, косинка.

2. Де ви будете зберігати інструменти, призначені для виконання ручних робіт?

- а) на столі;
- б) у кишені халата;
- в) у спеціально призначеному для цього місці.

3. При виконанні ручних робіт кравчиня повинна працювати:

- а) тільки з наперстком;
- б) мати наперсток за необхідністю;
- в) працювати можна без наперстка.

4. Довжину нитки для ручних робіт можна визначити:

- а) на око;
- б) дорівнює двом відстаням від кисті руки.

5. Закінчене переплетення ниток, отримане між двома проколами тканини голкою, це:

- а) стібок;
- б) шов;
- в) строчка.

6. Ряд повторюваних однорідних стібків утворює:

- а) шов;
- б) строчку;
- в) лінію.

III. Вивчення нового матеріалу. (слайд 5)

Пояснення викладача супроводжується мультимедійною презентацією.

Тема сьогоднішнього уроку „Термінологія ручних робіт“. (запишіть тему в робочих конспектах).

Мета, яку ми постараємося досягти на уроці — це ознайомитись та оволодіти знаннями з термінології при виконанні ручних робіт, засвоїти зміст правил виконання ручних робіт та правил охорони праці при виконанні ручних

операцій; формувати інтерес до обраної професії; удосконалювати естетичні смаки, розвивати творчі здібності особистості.

1. Етапи створення одягу. (слайд 6)

Шиття - це скріплення деталей з тканини за допомогою голки і нитки. Це було одне з перших умінь, розвинених людиною.

Давні люди надягали на себе шкіри тварин і все, що потрапляло під руку: кору, листя, соломку, пір'я, - перетворювали на одяг. Для людей одяг мав і магичні властивості. Загортаючись в певну шкіру, людина хотіла відігнати від себе злих духів. Під час льодовикового періоду людей зігрівали шкіри забитих тварин. Саме в цей час люди навчилися поєднувати шкіри. У них протикали отвори, через які протягували смужки шкіри або сухожилля тварин. Шматки шкіри чи хутра давні люди зв'язували один з одним так, щоб цей одяг тримався на тілі.

Пізніше людина навчилася скручувати вовну і волокна рослин в довгі нитки. Єгиптяни ткали легкий матеріал з льону та бавовни, які росли в долині річки Ніл. До винаходу голки це була просто тканина, яку обгортали навколо тіла.

З розвитком цивілізації людині знадобилося з'єднувати тканини між собою, і вона придумала голку і нитку. Більше трьох тисяч років тому індуси вже знали, як різати, підганяти за розмірами і шити те, що ми зараз називаємо одягом, а в Стародавньому Єгипті люди вміли не тільки зшивати тканини, але і прекрасно вишивали. **(слайд 7)**

У середні віки одяг був дуже простий. Його шили з двох деталей. Пізніше, коли цього вимагала мода, в одязі стали робити багато всяких швів. Шили складні і дуже красиві костюми та сукні вручну. Саме тоді люди стали придумувати і виконувати різноманітні ручні шви.

2. З'єднання деталей вручну за допомогою стібків і строчок. (слайд 8)

При пошитті виробів в ательє або вдома у процесі виготовлення того чи іншого виробу ряд робіт виконують ручними стібками. Ручні стібки застосовуються для тимчасового або постійного з'єднання деталей виробу, при підготовці виробу до примірки і подальшого виконання машинних робіт.

Деталі з'єднують між собою вручну за допомогою ниткових стібків і строчок.

Стібок - це закінчене переплетення ниток, отримане між двома проколами тканини голкою.

Строчка - це ряд повторюваних однорідних стібків на тканині.

Шов - це ниткове з'єднання деталей.

Ширина шва - відстань від зрізу деталі до строчки.

3. Виконання та призначення ручних стібків. (слайд 9)

За **способом виконання** стібки поділяються на ручні та машинні, а за **призначенням** - на з'єднувальні та оздоблювальні.

Використовують такі види ручних стібків: прями, косі, хрестоподібні, петлеподібні, спеціальні і петельні.

Прямі стібки найчастіше застосовуються при виготовленні одягу і завжди є тимчасовими. **(слайд 10)**

Прямі стібки утворюють зметувальні, наметувальні, заметувальні, виметувальні, копіювальні та зборкоутворюючі строчки.

Косі стібки (відрізняються від прямих по їх розміщенню на тканині. Якщо прокладаючи прямі стібки ми не виконуємо ніяких відхилень від прямої лінії, проколюючи тканину голкою, то при виконанні косих стібків ці відхилення обов'язкові на лицьовій або виворітній стороні деталі. (слайд 11)

Косі стібки застосовуються при виготовленні верхнього одягу (сукні, жакети, піджаки, пальто). Косими стібками виконують строчки як тимчасового, так і постійного призначення. До строчок тимчасового призначення відносять наметувальні і виметувальні, а до строчок постійного призначення — обметувальні, підшивальні, стобальні і строчки для непомітного з'єднання деталей, в основному при ремонті одягу.

Хрестоподібні стібки (ще їх називають „козлик“) (слайд 12) відрізняються від інших стібків тим, що утворюються перехрещуванням ниток. Такими стібками виконують підшивальні і оздоблювальні строчки, закріплюють зрізи, щоб запобігти їх обсипанню у виробі верхнього одягу. У зв'язку з тим, що строчки із хрестоподібних стібків виходять відкритими, то нитки здатні швидко перетиратися. Тому для підшивальних операцій вони застосовуються тільки зрідка. Найчастіше хрестоподібні стібки виконують оздоблювальну роль при виготовленні дитячого одягу та суконь.

Строчки петлеподібних стібків утворюють найбільш міцні еластичні з'єднання деталей. Ними виконують підшивальні, спушні і розміточні роботи, а також закріплюють кінці строчок.

Спеціальні стібки для оздоблювальних робіт застосовуються для пришивання гудзиків двох видів: для застібання і для оздоблення, а також металевих кнопок, гачків, петель.

Петельні стібки застосовуються для обметування прорізних петель вручну, а також для запобігання обсипанню зрізів деталей.

4. Термінологія, яка застосовується кравцями при виконанні ручних робіт.

Отже, ми засвоїли, що виконуючи ручні роботи кравці використовують різні види ручних стібків. Ви добре знаєте, що при пошитті одягу використовуються різні за розміром деталі, різні за виглядом та за своїм призначенням. Ми можемо з'єднувати велику деталь з меншою, наприклад рукав з манжетою, і ця операція буде мати свою назву; можемо з'єднувати комір з горловиною, або рукав з проймою виробу, це буде інша операція, яка також матиме свою назву і своє визначення (або термін).

При пошитті одягу кравці користуються спеціальними термінами, знаючи які майстер чітко, правильно і раціонально зможе виконати ті, чи інші ручні роботи.

Швейна термінологія для кравців — це як для хіміка таблиця Менделєєва, а для математика — таблиця множення. (слайд 13)

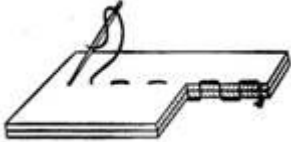
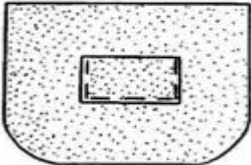
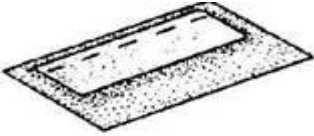
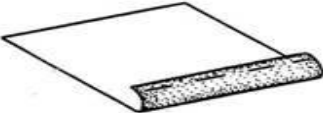
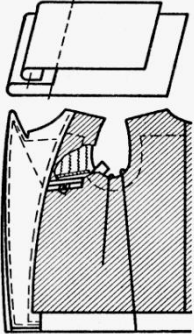
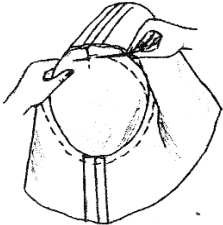

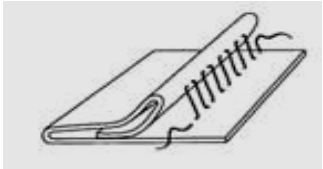
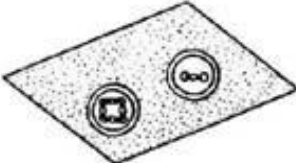
Швейна термінологія — це мова, на якій ми з вами, як професіонали, будемо спілкуватися на протязі нашої спільної роботи, протягом усього періоду навчання. Намагайтеся бути зараз дуже уважними. Перед вами таблиця, слідкуйте по ній, для того, щоб вам легше було орієнтуватися в поясненні основних термінів і звертайте увагу на приклади застосування.

При виконанні ручних робіт застосовують ось таку термінологію:

(слайд 14)

(основні терміни учні занотують в свої конспекти)

ТЕРМІНОЛОГІЯ РУЧНИХ РОБІТ

Терміни	Призначення	Область застосування	Малюнок
Зметування	З'єднання двох або кількох деталей, приблизно однакових за розмірами, по позначених лініях стібками тимчасового призначення.	Зметування бічних та плечових зрізів, передніх та ліктьових зрізів рукавів, клапана та ін..	
Наметування	З'єднання двох деталей, накладених одна на другу, тимчасовими стібками.	Наметування кишені на основну деталь, пілочки на бортову прокладку, підбортів на пілочку та ін..	
Приметування	Тимчасове з'єднання дрібної деталі з більшою стібками тимчасового призначення.	Приметування манжети до рукава, клапанів до лінії кишені, пояса до фартуха та ін..	
Заметування	Закріплення підгнутого краю деталі, складок, виточок, заціпів стібками тимчасового призначення.	Заметування низу виробу, рукавів, брюк, краю коміра по лінії відльоту..	
Виметування	Закріплення обшитого і вивернутого краю деталі стібками тимчасового призначення (з утворенням канта, рамки або з розташуванням шва на згині).	Виметування країв клапанів, бортів, коміра після обшивання та вивертання.	
Вметування	Тимчасове з'єднання двох деталей по овалному контуру стібками тимчасового призначення.	Вметування коміра в горловину, рукава в пройму та ін..	
Обметування	Ниткове закріплення зрізу деталі або країв прорізу стібками постійного призначення з метою запобігання обсипанню.	Обметування зрізів відкритих швів, петель.	
Підшивання	Закріплення підгнутих країв деталі або виробу постійними стібками..	Підшивання низу рукавів, низу виробу і підкладки, відльоту коміра.	
Пришивання	Прикріплення однієї деталі до іншої, фурнітури та оздоблювальних елементів стібками постійного призначення.	Пришивання гудзиків, гачків, кнопок та ін..	

IV. Узагальнення і систематизація знань учнів.

- Учні закріплюють значення фахових термінів, бажано занотовуючи основні терміни термінології ручних робіт в робочий конспект.
- А зараз, побачимо, хто із вас на уроці уважна, спостережлива, має гарну пам'ять і добре засвоїла нову тему уроку. У виконанні цього завдання вам допоможе робочий зошит. Відкрийте його на сторінці – 16.
- Визначте терміни, відповідно до змісту виконання роботи: **(слайд 15)**

А) З'єднання двох деталей, приблизно рівних за розміром, стібками тимчасового призначення -

зметування

Б) Тимчасове поєднання двох деталей по овальному контуру -

вметування

В) Закріплення підігнутих зрізів однієї деталі до іншої або до тієї самої деталі стібками постійного призначення -

підшивання

Г) Закріплення обшитого і вивернутого краю деталі стібками тимчасового призначення (з утворенням канта, рамки чи з розміщенням шва на згині) для збереження певної форми деталі -

виметування

Д) З'єднання дрібної деталі з великою чи неосновною стібками тимчасового призначення -

приметування

- Добре, молодці, із завданням вправно справилися. Тому, ми швиденько пригадаємо якими ручними інструментами ви користуєтеся при виконанні ручних робіт, для чого вони призначені, та яких основних правил охорони праці ви дотримуетесь коли використовуєте ці інструменти? **(слайд 16)**

Ручні голки повинні бути гострими, неламкими, добре відполірованими, з вушком достатніх розмірів.

Голки розрізняють по діаметру (товщині) і довжині за номерами від № 1 до № 12. Голки підбирають залежно від виду виробу і оброблюваної тканини. Для бавовняних тканин застосовуються голки № 1-3. У відповідності з номером голки і видом оброблюваної тканини слід, і підбирати і номер ниток. При виготовленні виробів із бавовняних тканин застосовують нитки № 40-80.

Сантиметрова стрічка представляє собою стрічку з прогумованої тканини, довжиною 150 см, з металевими закріпками на кінцях.

Сантиметрову стрічку застосовують для зняття мірок з фігури, при розкрії матеріалу.

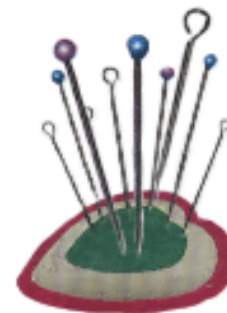
Наперсток призначається для того, щоб запобігти уколусереднього пальця правої (лівої) руки при прошиванні голки в тканину. Величина наперстка повинна точно відповідати товщині пальця. Тому наперстки бувають за номерами від 2 до 12.

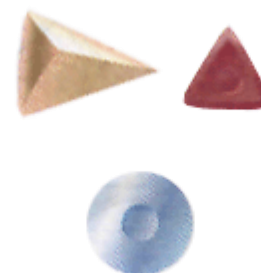
Ножниці призначені для розкрювання тканини, обрізування ниток. Їх підбирають залежно від виду тканини і виконуваної технологічної операції за номерами від 1 до 8.

Булавки можуть бути з металевою або скляною голівкою. Застосовують для сколювання деталей виробів, приколювання паперових лекал до тканини. Булавки повинні бути тонкими, добре загостреними і відшліфованими.

Кравецьку крейдку застосовують для позначення на тканині ліній і знаків при розкрії і примірці. Іноді замість крейдки користуються тонкою заточенням сухим милом.

Кілочок - пристосування для видалення нитки при шитті. Кілочок виготовляють з дерева, скла або кістки. Його застосовують для виправлення кутів борту, коміра, різних фігурних швів.

V. Підведення підсумків уроку.

Аналіз діяльності учнів в процесі уроку; обґрунтування оцінок учнів з дотриманням критерій оцінювання.

• *Розповідь учителя*

У давнину говорили: « Шити одяг - все одно , що голками колодязь копати». Цим хотіли підкреслити , що робота кравця важка , вимагає старання і терпіння. Час вніс в цю приказку корективи : машини набагато полегшили працю кравців. Але терпіння і старання , як і колись , дуже потрібні. Сенс професії приносити людям радість. Приємно бачити красиво і зі смаком одягнену людину , її щасливе обличчя і усвідомлювати свою причетність до цього. Глибоку моральну задоволеність відчуває кравець , коли бачить , що зшите ним плаття або костюм радує замовника чіткими і стрункими лініями , строгістю силуету , вишуканістю оздоблення .

Ви ступили на нелегкий , але такий цікавий шлях - створення одягу . Ви обов'язково станете чудовими майстрами своєї справи. Ви вже ніколи не погодитеся відмовити собі в задоволенні красиво одягатися , стежити за новинками , оновлювати гардероб. Потреба в одязі буде існувати завжди , а разом з нею і необхідність у фахівцях - таких як ми з вами!

Для підведення підсумку уроку зробимо загальний висновок.

- *Що нового ви сьогодні дізналися на уроці?*
- *Для чого ми це вивчали сьогодні? Де ви зможете це використовувати?*
- *І останнє запитання: хто на вашу думку була сьогодні на уроці сама активна і отримає кращу оцінку?*
- *Сьогодні ви всі гарно попрацювали, були уважними і відповідно отримали такі оцінки... (оголошую оцінки і мотивую їх)*

VI. Домашнє завдання. (слайд 17)

1. За даними вам картками-таблицями вивчити значення термінів ручних робіт, а також знати їх призначення та область застосування.
2. За підручником Н.В.Батраченко, В.П.Головінов, Н.М.Каменєва „ Технологія виготовлення жіночого одягу “ ст..37-38 опрацювати тести та обрати правильний варіант відповіді .

Використана література:

- А.Т.Труханова, В.В. Исаев, Е.В.Рейнова „ Основы швейного производства “
- Єрзенкова Ніна Василівна „ Кроим, шьем, обновляем “
- Матеріали та інформація з інтернету
- К.Р.Лазур „ Швейне матеріалознавство “
- Н.В.Батраченко, В.П.Головінов, Н.М.Каменєва „ Технологія виготовлення жіночого одягу “